

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**
sídlem tř. Kosmonautů 189/10, 771 36 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nezákonným zásahům žalovaného spočívajících v omezení osobní svobody a svobody pohybu při silniční kontrole dne 17. 8. 2025 a ve výběru nedoplatku policistou při téže silniční kontrole dne,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nezákonným zásahům žalovaného, které spočívaly v tom, že při silniční kontrole dne 17. 8. 2025 byl jednak nezákonně omezen na osobní svobodě a svobodě pohybu a zároveň, že policista nezákonně vybral nedoplatek dle § 42a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), který byl již dříve uhrazen.
2. V žalobě konkrétně uvedl, že dne 17. 8. 2025 byl během řízení motorového vozidla, jehož provozovatelem je společnost M. m., s. r. o., zastaven policejní hlídkou z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

údajného nedoplatku pokuty provozovatele vozidla a byl tak nucen setrvat na místě policejní kontroly a podrobit se úkonům policisty v době od 8:09 do 8:38. Takový postup byl nezákonný, protože nedoplatek byl již dne 15. 8. 2025 celním úřadem v rámci daňové exekuce *stržen* z účtu provozovatele vozidla a proto zanikl. Z důvodu neexistence nedoplatku ke dni 17. 8. 2025 policie žalobce zastavit ani nemohla a její jednání bylo nezákonné. Nezákonné bylo rovněž to, že byl žalobce přinucen pod hrozbou odnětí registrační značky uhradit údajný nedoplatek ve výši 4 800 Kč. Jednání policistů zasáhlo ústavně zaručenou svobodu pohybu a osobní svobodu žalobce. Stejně tak právo vlastnit majetek. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) plyne, že i krátké omezení na svobodě v řádu minut může být nezákonné. Podstatná totiž není doba, ale to, že pro něj chybí právní základ (žalobce odkázal na rozsudek ESLP ve věci F. proti Turecku). Také NSS v rozsudku ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/204-109 uvedl, že doba půl hodiny je poměrně dlouhá. Žalobce proto navrhl, aby soud označil oba zásahy za nezákonné.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Předně uvedl, že žalobce byl zastaven policií při výkonu dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na základě § 124 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. O žádnou libovůli se nejednalo. Policisté lustrací vozidla řízeného žalobcem v databázi CEPAN spravované celní správou zjistili nedoplatek na pokutě provozovatele vozidla, proto vozidlo zastavili a požádali jeho řidiče o úhradu nedoplatku. Policie není oprávněna jakkoliv zasahovat do databáze CEPAN ani ověřovat pravdivost údajů v ní obsažených a pokud zjistí nedoplatek, je povinna jej vybrat, což potvrdil také Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 28. 1. 2025, č. j. 15 A 77/2024-45, který řešil takřka stejný případ. Není přitom zřejmé, zda řidič vozidla hlídce sdělil informace nasvědčující možné úhradě nedoplatku provozovatelem vozidla, ačkoliv dle žalovaného je zjevné, že je musel znát, protože je jednatelem společnosti M. m. Hlídka tak ani nemohla mít pochybnosti o správnosti údajů v databázi CEPAN. Pokud by žalobce předložil doklad o úhradě, mohla hlídka upustit od případného odnětí registrační značky. Dle žalovaného nebylo prokázáno, že by byl nedoplatek zcela uhrazen dne 15. 8. 2025 a i kdyby ano, tak se tento údaj ještě nepropsal do databáze CEPAN, která se aktualizuje jednou za 24 hodin. Dále žalovaný uvedl, že u žalobce byla rovněž provedena orientační dechová zkouška na přítomnost alkoholu, která byla pozitivní a proto byla opakována. Celková délka kontroly se odvíjela od všech provedených úkonů. Jelikož policie pouze vybírá evidované nedoplatky a nemá žádnou možnost ovlivnit či kontrolovat obsah databáze CEPAN, je namístež zvážit její pasivní věcnou legitimaci. Žalované by měly být orgány celní správy, které databázi provozují a spravují. Závěrem žalovaný uvedl, že lze předpokládat, že pokud byl nedoplatek zaplacen dvakrát, byl ihned vrácen, což je nutné zvážit při hodnocení otázky, zda vůbec jednání žalované zasáhlo do práv žalobce.
4. Žalovaný své vyjádření posléze doplnil tak, že na základě vyjádření celního úřadu byla platba nedoplatku propsána až dne 18. 8. 2025, tj. po provedeném zásahu. Nemohla se tak promítnout v databázi CEPAN. Policisté proto postupovali zcela správně.
5. Žalobce v replice uvedl, že žalovaný je nepochybně závislý na datech poskytnutých celní správou, to však neznamená, že by žaloba nebyla důvodná, byť zasahující policisté mohli být v dobré víře ohledně toho, že nedoplatek ke dni 17. 8. 2025 existuje, tj. že jednají zákonným způsobem. Případná náhrada škody je věcí správních orgánů. Jestliže žalobce

neměl být vůbec zastaven, neměla být provedena ani orientační zkouška na přítomnost alkoholu. Navíc ta může být dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek“), provedena jen v případě, existuje-li důvodné podezření, že byl žalobce pod vlivem návykové látky. Takové podezření zjevně neexistovalo. Orientační zkouškou na přítomnost alkoholu proto nelze odůvodnit omezení osobní svobody žalobce, nadto dvě tyto zkoušky byly provedeny v rozmezí 6 minut, takže se na celkové době omezení žalobce podílely nanejvýš ze čtvrtiny. Dle žalobce je nerozhodné, kdy byla platba propsána do systému. Interní postupy a nastavení softwaru jsou věcí veřejné správy. Pokud by se platba propsala až za rok, tak by šlo jen stěží vybírat nedoplatek s odůvodněním, že se platba nepropsala. Nedoplatek zanikl jeho uhrazením nezávisle na propsání této skutečnosti do systému.

B. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době žalovaných zásahů podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Skutkový stav

7. Co se týče skutkového stavu krajský soud předně uvádí, že ve věci nebyl formálně vzato veden žádný správní spis, avšak účastníci předložili soudu na podporu svých tvrzení takřka stejné listiny. V tomto ohledu je nutné zmínit, že důležitým aspektem pro to, zda lze listinu považovat za součást spisu, je to, že se s ní účastníci mohli seznámit už dříve a vyjádřit se k ní, proto se také v případě správního spisu z formálního hlediska nejedná o dokazování (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022-88, č. 4563/2024 Sb. NSS, odst. 25). Jakkoliv tedy listiny, ze kterých soud vycházel, nebyly formálně součástí správního spisu, byly oběma účastníkům známy již před zahájením soudního řízení. Navíc ve věci nejde o spor skutkový, nýbrž právní. Proto soud s předloženými listinami zacházel obdobně jako se správním spisem a rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Z potvrzení o provedení úkonu ze dne 27. 8. 2025 dodaného oběma účastníky vyplývá, že na základě skutečnosti, že hlídka policie zjistila v systému CEPAN nedoplatek provozovatele vozidla řízeného žalobcem, byl žalobce dne 17. 8. 2025 policejní hlídkou zastaven a byla provedena silniční kontrola v době od 8:09 do 8:38, při které žalobce uhradil nedoplatek provozovatele vozidla ve výši 4 800 Kč, o čemž bylo sepsáno potvrzení, byla provedena lustrace žalobce a následně byla s žalobcem dvakrát provedena orientační dechová zkouška na přítomnost alkoholu s pozitivním výsledkem, o čemž byl sepsán úřední záznam. Soud také vycházel ze zjištění, že dne 15. 8. 2025 byla provedena platba z účtu provozovatele vozidla na úhradu nedoplatku (platbu však provedl provozovatel vozidla, nedošlo ke stržení částky na základě exekučního příkazu, jak uvedl žalobce), který byl dle rozhodnutí o námitce vydané orgány celní správy téhož dne skutečně uhrazen, byť se tato skutečnost projevila v databázi CEPAN až dne 18. 8. 2025.

Právní posouzení

9. Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a

byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

10. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65; č. 603/2005 Sb. NSS).
11. Ustanovení § 83 s. ř. s. stanoví, že *žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.*
12. Podle § 124 odst. 11 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že *policie vykonává dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích tím, že kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích a podílí se na jeho řízení.* Z odst. 12 téhož ustanovení vyplývá, že při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou policisté oprávněni zejména zastavovat vozidla a vyzvat řidiče k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.
13. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu stanoví, že *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.*
14. Ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek platí, že *orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.* Odst. 2 dále stanoví, že *v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*
15. Podle § 42a zákona o policii platí, že *policista je oprávněn při kontrole motorového vozidla požadovat po řidiči tohoto vozidla uhrazení jeho nedoplatku nebo nedoplatku provozovatele tohoto vozidla na pokutě za přestupek podle zákona o silničním provozu, zákona o pozemních komunikacích nebo zákona o silniční dopravě, umožní-li mu uhrazení nedoplatku na místě kontroly motorového vozidla v hotovosti a bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty, a to pouze v případě, pokud byla tato pokuta a) uložena celním úřadem, nebo b) předána ke správě placení obecnému správci daně.* Odst. 5 téhož ustanovení stanoví, že *generální ředitelství cel poskytne policii způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup informace nezbytné pro účely zjištění výše nedoplatku podle odstavce 1.*
16. Podle § 42b odst. 1 zákona o policii *není-li nedoplatek podle § 42a odst. 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, přikáže policista řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo z hlediska*

bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a a) zadrží tabulky státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) motorového vozidla; pokud je řidič motorového vozidla odmítne na výzvu policisty vydat, tabulky registrační značky odejme, nebo b) zabrání motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

17. Úvodem krajský soud uvádí, že jednání spočívající ve výkonu silniční kontroly a ve výběru nedoplatku na pokutě představují faktické úkony orgánu veřejné správy. V případě silniční kontroly žalovaný nevystupoval jako ozbrojený sbor, nýbrž jako správní orgán jednající na úseku dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2011, č. j. 6 Aps 3/2011-63, č. 2603/2012 Sb. NSS); při výběru nedoplatku jako správce daně [pokuta vymáhaná v rámci dělené správy je daní ve smyslu § 2 odst. 3 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), žalovanému je pak ustanovením § 42a zákona o policii svěřena pravomoc výběru nedoplatku, proto se jedná dle § 10 odst. 1 daňového řádu o správce daně]. Při výkonu této činnosti nevydává formalizované rozhodnutí. Jeho jednání zjevně vůči žalobci směřovalo a nepochybně bylo způsobilé zasáhnout jeho práva. Žalovaná jednání tak mohou být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
18. Krajský soud nesouhlasí, že by žalovaný nebyl pasivně věcně legitimován. Byl to bezpochyby on, kdo provedl silniční kontrolu a vybral od žalobce peněžní prostředky. Zda tak učinil na podkladě informací poskytnutých mu celní správou a zda mohl ovlivnit obsah poskytnutých informací, je v tomto ohledu nepodstatné. Samotný zásah totiž učinil žalovaný.
19. Předně se krajský soud zabýval zásahem žalovaného, který měl spočívat v omezení osobní svobody a svobody pohybu žalobce (samotné zastavení vozidla a délka silniční kontroly).
20. Krajský soud k tomu uvádí, že dle citovaného § 124 odst. 11 a 12 zákona o silničním provozu je policista oprávněn provádět dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích. V rámci toho je oprávněn mj. zastavovat vozidla a vyzvat řidiče k tomu, aby se podrobil orientačnímu testu na přítomnost návykových látek. K zastavení vozidla policista nepotřebuje žádný důvod a může tak činit i namátkově. Optikou toho je irelevantní, zda byl žalobce zastaven z důvodu existence nedoplatku či nikoliv. Naopak už jen sama skutečnost, že v rámci lustrace v databázi CEPAN byl zjištěn nedoplatek, může představovat přinejmenším důvodné podezření, že takový nedoplatek existuje a že bude nutné jej vybrat. Ani kdyby tedy policista po zastavení vozidla zjistil, že nedoplatek již neexistuje (řidič by prokázal jeho úhradu), nebyl by postup policisty nezákonný. Samotné zastavení vozidla řízeného žalobcem tedy rozhodně nebylo nezákonné.
21. K délce silniční kontroly soud uvádí, že žalovaný správně poukázal na to, že při kontrole nebyl řešen jen nedoplatek, ale byla provedena lustrace žalobce a následně se žalobce podrobil orientační dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, která byla z důvodu pozitivního výsledku opakována.
22. Soud nesouhlasí s žalobcem, že by orientační dechovou zkoušku bylo možné provést jen při důvodném podezření na ovlivnění alkoholem. Otázce zákonnosti požadavku policie na provedení orientačního nebo lékařského vyšetření na ovlivnění návykovými látkami se komplexně věnuje usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45. To se sice týká výkladu příslušných ustanovení zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými

návykovými látkami, který byl předchůdcem nyní platného zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, nicméně povinnost podrobit se orientačnímu a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu přítomnost návykových látek původní zákon upravoval obdobně jako zákon nynější. Závěry rozšířeného senátu proto jsou aplikovatelné i za současného právního stavu.

23. Rozšířený senát se ve svém usnesení zabýval vztahem zákona o silničním provozu a zákona č. 379/2005 Sb. Uvedl, že *[z]atímco ustanovení zákona o silničním provozu upravují povinnosti řidičů podrobit se vyšetření, resp. pravomoc Policie ČR vyzvat řidiče k vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou (...), zákon č. 379/2005 Sb. v § 16 odst. 2 upravuje podmínky, za jakých se orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření provede, případně neprovede, a způsob jejich provádění. Tato právní norma tedy nestanoví, kdy může Policie ČR při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích příslušné (orientační) vyšetření sama provést, resp. provedení (lékařského vyšetření) nařídít, protože to je stanoveno zákonem o silničním provozu (odst. 18).*
24. Ke vztahu orientačního vyšetření a odborného lékařského vyšetření pak rozšířený senát poukázal na to, že tato dvě vyšetření jsou k sobě v určité hierarchii dané rozdílnou intenzitou zásahu do osobní svobody a tělesné integrity při jejich provádění a nastavené podmínky jejich provedení odpovídají zásadě minimalizace zásahů veřejné moci do sféry jednotlivce. Z toho důvodu se pak liší i podmínky, za jakých může policie vyžadovat provedení jednoho nebo druhého typu vyšetření. Lékařské vyšetření, které ve srovnání s orientačním vyšetřením představuje mnohem výraznější zásah do tělesné integrity člověka, se nesmí podle rozšířeného senátu provádět bezdůvodně, svévolně či dokonce šikanózně. Lze jej vyžadovat pouze v situaci, ve které se lze důvodně domnívat, že vyšetřovaný řidič řídí motorové vozidlo pod vlivem návykové látky (odst. 19). Takové důvodné podezření, které policii opravňuje vyzvat člověka k podstoupení odborného lékařského vyšetření, vzniká mimo jiné v případě, že dotyčný na místě odmítne orientační dechové vyšetření (odst. 22).
25. Pokud jde o samotné orientační vyšetření na přítomnost návykové látky, k podmínkám pro jeho vyžadování se rozšířený senát výslovně nevyjadřuje. Poukazuje však na to, že pravomoc policie vyzvat řidiče k orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, plyne přímo ze zákona o silničním provozu a představuje činnost, kterou policie vykonává zcela rutinně, pravidelně i nahodile, bez toho, že by před „rozhodnutím“ o provedení silniční kontroly řidiče měla jakékoliv nutné podezření z ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Jiný přístup je z povahy silničního provozu vyloučen. I když lze v provozu vysledovat občas vozidla vymykající se způsobem jízdy ostatním vozidlům, jistě nelze dohled a následnou kontrolní činnost omezovat jen na jejich řidiče. To platí tím spíše, je-li uplatňován přístup tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení vozidel (odst. 14).
26. Krajský soud z toho dovozuje, že policejní hlídka mohla provést s žalobcem orientační vyšetření na přítomnost alkoholu, aniž by nutně musela předtím nabýt důvodné podezření, že byl žalobce pod vlivem alkoholu.
27. Silniční kontrola trvala celkem 29 minut a došlo při ní k lustraci žalobce, provedení dvou orientačních dechových zkoušek, sepsání úředního záznamu a k řešení nedoplatku zjištěného v databázi CEPAN, který byl uhrazen a bylo sepsáno potvrzení o úhradě. Při zohlednění všech provedených úkonů a při vědomí toho, že si každý z nich zkrátka vyžádal určitý čas (včetně přestávek mezi jednotlivými orientačními zkouškami v délce 6 minut – srov. úřední záznam ze dne 17. 8. 2025), nepovažuje soud délku silniční kontroly,

a tudíž i délku omezení práv žalobce, za nepřiměřenou. V řízení nebylo prokázáno ba ani nijak konkrétněji tvrzeno, že by snad byl žalobce omezován i poté, co policejní hlídka provedla veškeré úkony.

28. Ani na posouzení přiměřenosti nemá žádný vliv, zda nedoplatek na pokutě ke dni kontroly existoval či nikoliv, a to z důvodů již výše uvedených. Pokud totiž policista zjistí, že je v databázi CEPAN nedoplatek evidován, musí celou situaci řešit a samo zastavení vozidla, které za tímto účelem proběhne, nelze vnímat jako nezákonné, a to i kdyby řidič prokázal, že nedoplatek uhradil.
29. Odkaz žalobce na rozsudek ESLP ze dne 24. 6. 2008, č. 28940/95 ve věci *F. proti Turecko* je naprosto nepřiléhavý pro argumentaci žalobce. ESLP řešil stížnost na jednání orgánů veřejné moci, které měly stěžovatelku při neuposlechnutí příkazu na hraničním přechodu přinutit nastoupit do autobusu a odvézt na služebnu, kde byly provedeny administrativní úkony. ESLP konstatoval, že jednání mělo zákonný základ a proto porušení čl. 5 Úmluvy neshledal (odst. 83 až 85). Stejně tak v nyní řešené věci mělo jednání policie zákonný podklad.
30. Stejně tak je nepřiléhavý odkaz na rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2014, č. j. 2 As 35/204-109. V něm NSS sice řešil skutkovou situaci týkající se silniční kontroly, ale podstata spočívala v tom, zda byla ze strany policisty učiněna zákonná výzva k prokázání totožnosti dle zákona o policii, kterou policista několikrát opakoval. NSS hodnotil pouze zákonnost této výzvy a nikoliv délku silniční kontroly samotné. Navíc v nyní řešené věci se během silniční kontroly odehrála celá řada úkonů.
31. Lze tak uzavřít, že žaloba týkající se zásahu spočívajícímu v samotném zastavení vozidla žalobce a v délce silniční kontroly není důvodná.
32. K zásahu spočívajícímu ve výběru nedoplatku krajský soud uvádí, že velmi podobnou situaci opravdu řešil Městský soud v Praze v žalovaném odkazovaném rozsudku. Krajský soud v obecné rovině souhlasí s tím, že databáze CEPAN je pro zasahujícího policistu primárním zdrojem informací pro zjištění skutkového stavu, nesouhlasí však s tím, že by bylo možné za všech okolností tvrdit, že pokud je nedoplatek evidován v databázi a řidič neposkytne indicie o jeho úhradě, je jednání policisty zákonné. Takový závěr je dle zdejšího soudu až příliš zjednodušující a mohl by vskutku vést k absurdnímu důsledku, že bude nedoplatek vybírán i po značné době od jeho úhrady (např. při nefunkčnosti systému či chybě úředníka).
33. Lze totiž v obecné rovině souhlasit s žalobcem v tom, že nastavení funkčnosti jednotlivých systémů, které veřejná správa využívá, a výměna informací mezi jednotlivými správními orgány, nejsou věci adresáta veřejné správy a případné nedostatky nemohou jít k tíži adresáta veřejné správy. V obecné rovině by totiž výběr nedoplatku poté, co již byl uhrazen, navíc pod hroznou znemožnění další jízdy, mohl způsobit dle názoru soudu nezákonný zásah do práv řidiče vozidla bez ohledu na to, jaké údaje obsahuje databáze CEPAN (nutno dodat, že ve věci řešené městským soudem nebylo ani prokázáno, že by byl nedoplatek uhrazen v rámci dřívější kontroly uskutečněné téhož dne – srov. odst. 40 odkazovaného rozsudku).
34. Na druhou stranu nelze dle názoru soudu říct, že by snad jakákoliv prodleva mezi úhradou nedoplatku a jeho výběrem policistou na základě neaktuálních údajů v databázi CEPAN mohla zapříčinit nezákonnost postupu policisty. Vždy je nutné posoudit individuální

okolnosti případu a vzít v potaz, že sama právní úprava počítá s prodlením mezi možnou úhradou nedoplatku a propsáním této skutečnosti v databázi CEPAN.

35. Podle § 149 odst. 1 daňového řádu platí, že *správce daně vede evidenci daní, kde zaznamenává stanovení daně, vznik, splnění, popřípadě jiný zánik daňových povinností, a z toho vyplývající přeplatky, nedoplatky a případné převody. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.* Odst. 2 dále stanoví, že *osobní daňový účet je veden pro jednotlivé daňové subjekty odděleně za každý druh daně. S ohledem na přehlednost evidence daní může být daný druh daně rozčleněn na několik částí, o nichž se vedou samostatné osobní daňové účty.* Podle odst. 4 platí, že *údaje na osobních daňových účtech jsou průkazným způsobem evidovány na základě dokladů, které zachycují veškeré změny prováděné na osobních daňových účtech a které jsou potvrzeny úřední osobou. Těmito doklady jsou a) předpisné doklady, b) odpisné doklady, c) platební doklady, d) opravné doklady.*
36. Z ustanovení § 163 odst. 3 daňového řádu vyplývá, že daň lze zaplatit bezhotovostním převodem. V takovém případě je daň uhrazena dnem, kdy byla připsána příslušná částka na účet správce daně dle § 166 daňového řádu.
37. Nedoplatek byl v nyní řešené věci uhrazen v pátek 15. 8. 2025. K jeho opětovnému výběru policistou došlo v neděli 17. 8. 2025. V pondělí 18. 8. 2025 byla zpracována platba přijatá dne 15. 8. 2025 a přiřazena ke konkrétnímu nedoplatku, což se následně promítlo do databáze CEPAN.
38. Citované ustanovení § 149 odst. 4 daňového řádu výslovně stanoví, že každý pohyb na osobním daňovém účtu musí být odsouhlasen k tomu oprávněnou úřední osobou na podkladě příslušného dokladu (zde odpisného dokladu, patrně výpisu z účtu celního úřadu). Nedoplatek v případě platby bezhotovostním převodem sice zanikne připsáním prostředků na účet správce daně (to může mít vliv např. na vznik případných úroků z prodlení), ale sám daňový řád počítá s tím, že tuto skutečnost musí v podstatě potvrdit úřední osoba na podkladě patřičných dokladů a přiřadit konkrétní platbu ke konkrétnímu nedoplatku. K podobnému *zpětnému* zaevidování platby dochází také v případech, kdy je např. platba zaplacená na základě výzvy k plnění dle § 153 odst. 3 daňového řádu nebo při vymožení částky prostřednictvím některého ze způsobu vymáhání dle § 150 odst. 5 a 6 daňového řádu. Také zákon o policii v § 42a odst. 4 počítá s tím, že pokud dojde k úhradě nedoplatku v hotovosti, vyžádá si určitý čas předání vybraných prostředků celnímu úřadu, který má pravomoc vést osobní daňový účet a platbu zpracovat.
39. Je to totiž celní správa, která na základě § 42a odst. 5 zákona o policii zřídila databázi CEPAN, a kterou vede podle pravidel § 149 daňového řádu. Tato databáze je aktualizována jednou za 24 hodin. V případě úhrady nedoplatku v hotovosti se platba může promítnout do této databáze ještě později, neboť je policie povinna předat hotovost správci daně nejpozději následující pracovní den. Z tohoto důvodu je vhodné, aby si řidič potvrzení o úhradě ponechal při sobě pro účely případné další silniční kontroly (srov. ŠLESINGER, R. In ŠTEINBACH, M., ŠLESINGER, R., ZIMMERMANN, M., BÍLEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. *Zákon o Policii České republiky: Komentář*. Komentář k § 42a, dostupné v systému ASPI).
40. Z uvedeného vyplývá, že přímo právní řád počítá s tím, že je nutné při platbě daní (a tedy i nedoplateků dle § 42a zákona o policii) počítat s prodlením při zpracování plateb. V podstatě se dá říct, že nedoplatek zaniká se zpětnou účinností ke dni platby. Krátká časová prodleva mezi úhradou nedoplatku a jejím promítnutím v databázi tedy není

zapříčiněna jen interními postupy správních orgánů a nastavením jejich systémů, nýbrž vyplývá z právní úpravy.

41. V nyní řešené věci byla platba provedena v pátek, kdy navíc není zřejmé, kdy přesně byla platba připsána na účet správce daně, zda večer či dopoledne. S přihlédnutím k běžnému fungování orgánů veřejné správy, kterou vykonávají úřední osoby, a která tak v nepracovních dnech funguje v omezené míře, je pochopitelné, že k zaevidování platby a potvrzení úhrady nedoplatku *se zpětnou účinností* k pátku 15. 8. 2025 došlo až následující pracovní den v pondělí. Právní řád tedy počítá s určitou prodlevou, proto je nutné, aby se i adresáti veřejné správy této skutečnosti přizpůsobili (např. uchováním potvrzení o úhradě jak je doporučováno odbornou literaturou shora nebo také metodickým doporučením celní správy, které zmínil žalovaný).
42. Dle názoru soudu je s ohledem na znění právní úpravy nepředstavitelné, aby byl zánik nedoplatku propsán do databáze CEPAN v podstatě v řádu minut od úhrady daně (nehledě na to, že má-li daňový subjekt více nedoplatků, je nutné pomocí pravidel upravených v § 152 daňového řádu určit ten správný nedoplatek, na který platba připadne, přičemž není relevantní vůle daňového subjektu).
43. Ve světle výše uvedeného je nutné poukázat na to, že nyní řešený nedoplatek vznikl v březnu 2025 a ještě v červnu 2025 bylo společnosti M. m. doručeno vyrozumění o nedoplatku (žalobce je dle veřejně dostupných informací jejím jednatelem). Naprosto zásadní podíl na výběru nedoplatku tak má sám provozovatel vozidla a rozhodně není namístě, aby za této situace žalobce (nehledě na výše uvedené) vytýkal veřejné správě nečinnost v pracovní den. Pokud ani při kontrole nebylo zasahujícímu policistovi sděleno, že nedoplatek již byl uhrazen (což není tvrzeno), tak lze uzavřít, že s ohledem na individuální okolnosti případu, kdy došlo k prodlení v důsledku víkendu, nelze označit jednání zasahujícího policisty, který vycházel z databáze CEPAN, jako nezákonné. V době jednání policisty ještě nedošlo k propsání úhrady, která tak nebyla spojena s hrazeným nedoplatkem.
44. S ohledem na výše uvedené krajský soud posoudil jako nedůvodnou také část žaloby směřující vůči zásahu spočívajícímu ve výběru nedoplatku.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

45. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 9. prosince 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.